
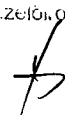

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Nógrádi Miklós Györgyné** [redacted] a korábban csatolt meghatalmazással igazolt és alulírott jogi képviselőm, Alberti Ügyvédi Iroda, dr. Alberti Péter ügyvéd (2500 Esztergom, Kossuth Lajos utca 2. I. em. 11.) útján – a IV/1087-3/2015 számú felhívásra hivatkozással az alábbi

Érkezett: 2015 JÚL 13.	
Példány: 1	Küldő: db
Melléklet: 	

hiánypótlást

terjesztem elő:

A T. Alkotmánybíróság a hozzá 2015. április 21-én érkezett, az Esztergomi Járásbíróság 3.B.310/2008/102. számú ítélete, a Tatabányai Törvényszék 2.Bf.364/2013/15. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.II.1304/2014/6. számú végzése ellen Nógrádi Miklós Györgyné által előterjesztett alkotmányjogi panasz kapcsán a IV/1087-3/2015 számú felhívással az Abtv. 52. § (1b) bekezdésére utalással az Alaptörvényben biztosított joga sérelme lényegének megjelölésére hívta fel panaszost, illetve arra, indokolást terjesszen elő arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.

A T. Alkotmánybíróság felhívására, kiegészítve az előterjesztett indítványt, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét az alábbiakban jelölöm meg:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése értelmében senki nem nyilvánítható bűnösnek és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy más állam joga szerint nem volt bűncselekmény. Tartalmilag hasonló rendelkezést tartalmazott, közel azonos megfogalmazásban az 1949. évi XX. tv. 57. § (4) bekezdése. A jogerős ítélet ezen, Alaptörvényben biztosított jogát sértette az indítványozónak, mert olyan cselekmény miatt nyilvánították bűnösnek és sújtották büntetéssel, amely nem bűncselekmény a magyar jog szerint.

Az előbb tartalmilag idézett, Alkotmányban biztosított jog magába foglalja azt a helyes értelmezést is, hogy mindenkit csak olyan – olyan minőségű – bűncselekmény miatt lehet bűnösnek kimondani és őt büntetéssel sújtani, amelyet elkövetett.

A T. Alkotmánybíróság felhívására tekintettel az előbbieken megjelölt, Alaptörvényben biztosított jogot a sérelmezett bírói döntések az alábbi okokból sértik és ez által ellentétesen az Alaptörvénnyel.

a./ A panaszos által kifejtett és az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panaszban részletezett magatartás, cselekmény nem volt bűncselekmény. A Kúria – a b./ pont alatt kifejtetten sérelmezett végzésével – helytállóan állapította meg, hogy a panaszos cselekménye nem felel meg a sikkasztás Btk-ban meghatározott fogalmi elemeinek, mivel a panaszos jogszerűen fordította a kft. tulajdonába került pénzt a kft. más kiadásaira. Mindebből viszont az következik, hogy a fentiekben megjelölt alaptörvényi, illetve korábbi alkotmányi rendelkezéssel ellentétesen, megsértve a nullum crimen sine lege és nulla poena sine lege elvét, az Esztergomi Járásbíróság, illetve a Tatabányai Törvényszék jogerős ítélete olyan cselekmény miatt mondta ki bűnösnek és sújtotta büntetéssel panaszost, amely cselekmény az elkövetés idején hatályban lévő Btk., az 1978. évi IV.

tv. 10. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekményi fogalom körén kívül esik, azaz nem volt büntetni rendelt. A Kúria végzéséből megállapíthatóan az 1978. évi IV. tv. bűncselekményi fogalmának hármasa, a bűnösséget, a tényállásszerűséget és a társadalomra veszélyességet előíró konjunktív feltételei közül legalább az egyik, a tényállásszerűség – a sikkasztás tekintetében – hiányzott. Mindebből következően alaptörvény-ellenes az a jogerős bírói döntés, amely szerint a panaszos sikkasztást követett volna el.

b./ Az Alaptörvény, illetve az Alkotmány fentiekben megjelölt rendelkezései, azaz a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege, Alaptörvényben rögzített büntetőjogi jogelvei nemcsak azt jelentik, hogy senkit nem lehet bűnösnek nyilvánítani és őt büntetéssel sújtani olyan cselekményért, amely nem bűncselekmény, hanem ezen, **Alkotmányban rögzített büntetőjogi alapelvek magukba foglalják azt a helyes értelmezést is, hogy mindenkit csak olyan – olyan minőségű – bűncselekmény miatt lehet bűnösnek kimondani és őt büntetéssel sújtani, amelyet elkövetett.**

Az Alkotmány előbb írt értelmezése mutat rá mindhárom bírói döntés alaptörvény-ellenességére. A Kúria sérelmezett döntésében részletesen kifejtette, hogy a panaszos cselekménye miatt nem minősülhet sikkasztásnak, mégis hatályában tartotta fenn azt a bírói döntést, amely szerint a panaszost sikkasztás miatt mondta ki bűnösnek a bíróság és sújtotta őt büntetéssel. Mindezt a Kúria a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontjára utalással tette. Végzésének indokolása kiemeli: „A minősítés ugyan nem volt törvényes, ám – miután a sikkasztás és a csalás büntetési tételei azonosak s a terhelt büntetésének mértéke ezen belül marad – az törvénysértő büntetéshez nem vezetett”. Ellentétes az Alaptörvénnyel, hogy valakit más bűncselekmény miatt mondjanak ki bűnösnek, mint amit elkövetett és azért őt – még ha a büntetési tételek azonosak is – büntetéssel sújtják. Mindazonáltal szükséges leszögezni, hogy a panaszos a csalás bűncselekményét sem követte el.

A panaszos a jogerős ítélettel szemben a felülvizsgálati eljárást a Be. 416. § (1) bekezdés a./ pontjára alapította, azaz arra, hogy nem követett el bűncselekményt. Ehhez képest a Kúria sérelmezett döntésével a felülvizsgálati kérelmet a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontjára utalással utasította el. **A Kúriának az a jogértelmezése, amely szerint a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontjában a „minősítés ugyan nem volt törvényes” kitételt akként értelmezi, hogy az kiterjedhet más bűncselekményre is és nem csak az adott bűncselekményen belüli minősítésre, ellentétes a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege Alaptörvényben biztosított büntetőjogi alapelvekkel. A Kúria ezen jogértelmezése arra vezethet, hogy valakit olyan cselekmény miatt mondjanak ki bűnösnek és sújtanak büntetéssel, amelyet nem követett el, vagy amely bűncselekménnyel összefüggésben vele szemben nem folytatták le törvényesen a büntető eljárást. A nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege Alaptörvényben megfogalmazott büntetőjogi alapelvek helyes értelmezés mellett azt is jelentik, hogy a büntetőjogi felelősségre vonásnak, az elítélésnek és a megbüntetésnek is törvényen alapulónak kell lennie. Mindezek hiányában az Alaptörvény fentiekben megjelölt rendelkezéseinek sérelme következik be.**

Itt szükséges rámutatni, hogy eredetileg benyújtott alkotmányjogi panaszunkban már rámutattunk arra, hogy a Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. E körben fejtettük ki, hogy a Kúria a Be. 423. § (1) bekezdésébe ütközően a jogerős ítéletben

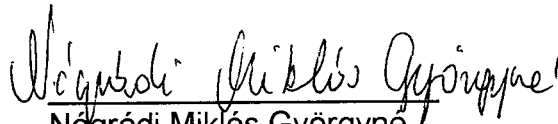
megállapított tényálláshoz képest a megállapított tényekből ténybeli következtetéssel további tényekkel egészítette ki a tényállást, és így jutott arra a következtetésre, hogy a panaszos nem sikkasztás bűncselekményét, hanem csalás bűncselekményét követte el. Ide kapcsolódik, hogy panaszos álláspontja szerint a Kúria nemcsak a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontját, hanem a Be. 427. § (1) bekezdés b./ pontját is hasonlóan tévesen, az Alaptörvénybe ütköző módon értelmezi akkor, amikor annak olyan értelmet tulajdonít, mely szerint a Kúriának lehetősége lenne arra, hogy hatályában tartsa fenn a jogerős ítéletet olyan esetben, amikor a jogerős ítélet más bűncselekményben mondja ki a terheltet bűnösnek, mint amilyen bűncselekmény elkövetését véli megállapíthatónak a Kúria. A panaszos álláspontja szerint a Be. idézett rendelkezéseinek helyes értelme, hogy egy adott bűncselekményen belüli téves minősítés esetén van helye egyáltalán a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontja és 427. § (1) bekezdés b./ pontja alkalmazásának, azaz a jogerős, de a törvényeknek nem megfelelő ítélet hatályban történő fenntartásának. Az idézett törvényhelyek azonban, összevetve azokat a Be. 423. § (1) bekezdésével, semmiképpen nem vezethetnek arra, hogy felülvizsgálati eljárásban a Kúria a tényállást, még ha csak ténybeli következtetéssel is kiegészítve, hatályában tartson fenn egy általa is törvénytörőnek vélt jogerős elítélést tartalmazó ítéletet.

Panaszos a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontját és 427. § (1) bekezdés b./ pontját az Alaptörvénnyel összhangban lévőnek látja és a Kúria törvényi értelmezését véli alaptörvény-ellenesnek. Amennyiben azonban a T. Alkotmánybíróság úgy látná, hogy a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontja, illetve a Be. 427. § (1) bekezdés b./ pontja tekintetében a Kúria jogértelmezése helytálló, úgy kérem, hogy az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján folytassa le a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontjának és a Be. 427. § (1) bekezdés b./ pontjának Alaptörvénnyel való összhangjára vonatkozó eljárást az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján.

Itt arra kíván rámutatni panaszos, hogy a megjelölt törvényhelynek a Kúria általi helyes értelmezése esetén maga a törvényi rendelkezés ütközik az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésébe, hiszen lehetővé teszi, hogy valakit olyan cselekmény miatt mondjanak ki bűnösnek és sújtsák őt büntetéssel, amelyet nem követett el.

Kelt: Esztergomban, 2015. július 8-án

Tisztelettel:

Nógrádi Miklós Györgyné
indítványozó

képviselői joggyűlési
ALAPTÖRVÉNYI ÜGYVÉDI IRODA
dr. ALBERTI PÉTER ügyvéd
2500 Esztergom, Kossuth L. u. 2. l. em. 11.
Tel./Fax: 06 33 403 446
E-mail: alberti.peter@alberti-iroda.hu

Üsz.: 11.071
N071HP